

Cu toate că la început autorii au încercat o distanțare față de aceste discipline, precum și de anumite metode de analiză cum ar fi anchetele sociale sau statisticile, aceste instrumente sunt folosite și în cadrul volumului de față – de exemplu, cercetarea semnată de Louise Perrotta, realizată prin intermediul unei anchete pe bază de chestionar în Ucraina. De altfel, o analiză care s-ar centra numai asupra vieții cotidiene (nivel micro) sau o analiză doar a elitelor și structurilor instituționale ale statului (nivel macro) nu ar putea oferi o viziune cuprinzătoare asupra a ceea ce se numește economia postsocialistă. O soluție ar fi tocmai complementaritatea acestor abordări și niveluri de analiză.

Cerasela Ștefania Voiculescu

Revista de Asistență Socială, 2003/3-4, 196 p.

Nr. 3-4/2003 al *Revistei de Asistență Socială* semnaleză prima Conferință Națională de Asistență Socială din România, care s-a desfășurat la Oradea în septembrie 2003. Pe lângă problematica dezbătută la Conferință, analiza statului, a rolului sistemului social în procesul de reformă a sistemului de asistență socială și deontologia profesiei de asistent social au ocupat un rol deosebit. Discuțiile din cadrul Conferinței au definitivat aceste două proiecte, care au fost înaintate Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Revista publică, în întregime, *Proiectul de Statut al profesiei de asistent social*, proiect elaborat de Federația Națională a Asistenților Sociali din România, și-l supune atenției Institutelor de specialitate din domeniu. Statutul precizează, în primul său capitol, *principiile și regulile fundamentale ale exercitării profesiei de asistent social*. De remarcat faptul că profesia de asistent

social se exercită în acord cu prevederile Constituției țării noastre și ale Codului Muncii, precum și următoarele precizări: cui acordă asistență socială persoanele specializate, care sunt relațiile dintre asistentul social și cel ce beneficiază de această asistență, pregătirea corespunzătoare a unui asistent social, prin învățământul universitar. Articolele 6, 7, 8 subliniază care sarcini revin și care nu acestei profesii, iar capitolul II, caracteristicile profesiei, unde se poate desfășura activitatea, drepturile și îndatoririle unui asistent social.

Prin problematica precizată, Statutul prezintă interes pentru o serie de instituții cu care asistentul social vine în contact, dar și pentru un public pentru care asistența socială a devenit centru de atenție. În acest sens, nu putem să nu semnalăm activitatea Federației Naționale a Asociațiilor Sociale din România (președinte prof. univ. dr. Elena Zamfir) cu cele 11 asociații din capitală și din țară ce și-au propus elaborarea unor programe pentru ridicarea standardelor de viață ale categoriilor/grupurilor/persoanele defavorizate, printre alte obiective, care să susțină aceste programe.

Un grupaj de interviuri (realizate de Florian Sălăjanu) este dedicat protecției copilului – protecție ale cărei obiective se află în atenția mai multor organisme din țară și de peste hotare. Unul dintre acestea, la care concură Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională (USAID) prin programele ChildNet, a început, în anul 2001, prin a sprijini reforma sistemului de protecție a copilului în România. Despre particularitățile programului ChildNet din România aflăm din interviul acordat revistei de Lucia Corelli, consilier principal USAID în bunăstarea copilului, că reprezentă și se desfășoară ca un parteneriat între Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție, USAID și World Learning.

Pe aceeași linie, a parteneriatului, se află și interviul cu Gabriela Coman, Secretar

de Stat ANPCA, care detaliază rolul ANPCA în cadrul programului printr-o serie de 24 de puncte, precum și strategiile și responsabilitatea pentru cât mai bune rezultate.

Despre programul ChildNet, despre obiective și rezultate vorbește William Saur. Directorul ChildNet, World Learning, trece în revistă serviciile comunitare pentru bunăstarea copilului, pregătirea profesională, asistență tehnică etc., precum și preocupările privind abandonul copiilor, prevenirea abuzului asupra copilului, neglijarea acestuia.

Având o sferă de activitate mai largă, asistența socială are în vedere și o problemă cu implicații nefaste asupra tinerilor și care a căpătat dimensiuni îngrijorătoare în țara noastră, după cum semnalează și prof. univ. dr. Pavel Abraham, în calitatea pe care o are de Președinte al Agenției Naționale Antidrog.

Un grupaj de legi-ordonanțe publicate în anul 2003 vine în întâmpinarea celor interesați cu precizări privind serviciile sociale, furnizorii de servicii sociale, beneficiarii serviciilor sociale, proceduri ce trebuie respectate în acordarea unor servicii sociale (Monitorul Oficial – 30 august 2003); Legea 326, din iulie 2003, inserează drepturile de care beneficiază copiii și tinerii ocrotiți de serviciile publice specializate în protecție, Legea 386, din septembrie 2003, care dă publicității regimul juridic al adopției.

Numeroase studii găsim în paginile acestui număr dublu al *Revistei de Asistență Socială*, pe care-l recomandăm celor interesați spre documentare și informare: din istoria asistenței sociale, informații despre asociații profesionale, evenimente cultural-științifice care s-au desfășurat în a doua parte a anului 2003, oportunități de finanțare și o bogată rubrică ce semnalează aparițiile editoriale.

Remarcăm grafica deosebită a revistei, ilustrația aleasă cu grijă, venită să

completeze problematica gingașă a copilului sau a vieții cu multiplele sale fațete.

Ioana Boja

Psihologia Socială.

Buletinul Laboratorului

„*Psihologia câmpului social*”,
2003, 11, 198 p.

A generat invitația de aderare a României la NATO un tip special de memorie, o „amintire flash” sau o „amintire normală”? Pe baza unei anchete în care au fost incluși 226 de cetățeni români din Iași și din Cluj-Napoca, Ticu Constantin și Oana Dănilă ajung la concluzia că „evenimentul analizat nu a dus la formarea unor amintiri consistente, capabile să reziste perioade îndelungate în mintea românilor (amintiri de tip flash)” (p. 6). Totuși, amintirile despre acest eveniment sunt foarte detaliate, fiind legate de o serie de variabile, precum surpriză, interes pentru viața politică, vârstă. Autorii acordă un spațiu amplu (aproximativ jumătate din economia articolului) prezentării cadrului teoretic al studiului. Sunt discutate diferite modele ale amintirilor tip flash, începând cu modelul propus de Roger Brown și James Kulik – cei care, în 1977, au introdus conceptul de „memorie flash” în vocabularul psihosociologiei – și continuând cu modelele propuse de M. Conway (1994) și de C. Finkenauer și O. Luminet (1998). Dacă expunerea cadrului teoretic de referință aduce informații relativ noi pentru psihosociologi și se remarcă prin relevanța elementelor ce dau substanță modelelor prezentate (vezi schemele diferitelor modele), descrierea designului cercetării mi se pare a fi lacunară (nu se precizează la ce interval de timp față de eveniment s-a desfășurat ancheta, cine au fost „operatorii de interviu”, etnia celor care au răspuns la chestionar ș.a.). Cercetarea ar merita să